

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 februarie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ier. 9:23-24**: „...”.

Dumnezeu este credincios. Suntem mulțumitori că ne putem aduna împreună nederanjați ca să ascultăm Cuvântul sfânt, scump și prețios al lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori că putem fi în legătură cu Dumnezeu și unii cu alții. Suntem în legătură cu frații de pe întregul pământ pentru că noi ascultăm și credem Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima și îl primim descoperit. Am putea aminti multe teme. Vedem ce se petrece în întreaga lume și știm că semnele timpului vorbesc o limbă foarte clară. Domnul a zis: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele căci știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Și noi vom fi luați în slavă la Domnul.

Dacă auzi ce intenții are China care dorește să însămânțeze semințe ce vor fi utilizate în cadrul unui experiment ce vizează cultivarea legumelor în mediu închis pe suprafața Lunii... Tot ei mai vor să construiască o clădire de 1000 m înălțime, 1000 m lățime și vor să capete renume mondial. Dacă auzi ce intenții au toate națiunile și ce se petrece, nedumerire și neajutorarea stăpânesc peste tot.

În ce privește Israelul, Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima că în 3 decembrie 1962, cu o dorință interioară, stăteam în fața fratelui Branham și voiam un răspuns cu privire la Holocaust. Cu adevărat eu aveam o întrebare: dacă asupra Germaniei este un blestem. Prorocul lui Dumnezeu a spus cuvânt cu cuvânt: „Frate Frank, asupra Germaniei nu este niciun blestem. Dumnezeu îi va trage la răspundere doar pe aceia care au purtat responsabilitatea pentru aceasta”. Acum nu dorim să intrăm în toate amănuntele. Dar în 27 ianuarie 1945 a avut loc eliberarea Auschwitz-ului unde au fost omorâți 4 mil. de oameni, 1,5 mil prin gazare. Pentru noi toți este de neconceput așa ceva, dar acest lucru s-a întâmplat. Fie ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze într-un

mod deosebit poporul Israel. Eu i-am scris scrisoarea domnului Beniamin Netanyahu pe care el a primit-o joi. Să vedem dacă el va răspunde și dacă va ieși ceva din aceasta, ca eu să dau mărturie acolo despre ceea ce face Dumnezeu în prezent. În această scrisoare am scris șapte făgăduințe din Vechiul Testament, din prorocii Vechiului Testament ca să le arăt prietenilor noștri din Ierusalim că prorocia biblică se împlinește în timpul nostru și noi o trăim. Intenția mea din perspectivă biblică a fost să arăt unde am ajuns noi și unde au ajuns și ei. Domnul Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Dar doar în legătură cu Israelul. Cine blestemă Israelul își atrage blestemul asupra lui personal. Fie ca Domnul Dumnezeu să ne păzească de așa ceva.

Scuzați-mă dacă o amintesc în felul acesta. La vârsta mea de 85 de ani eu am primit peste 80 de mail-uri, și îndeosebi s-a indicat spre Iosua 1. Nu știu de ce Iosua 1. Poate să mă încurajeze să purtăm mai departe Cuvântul sfânt și scump pe care eu l-am purtat deja pe întregul pământ. În acest context, putem accentua că în zilele lui Iosua nu s-a discutat nimic despre ceea ce hotărâse Dumnezeu pentru poporul lui Israel, îi descoperise lui Moise și a fost pus în chivotul legământului. Și acest chivot al legământului care avea în el Cuvântul cu făgăduința, a fost purtat tot timpul în vremea lui Iosua.

Exact același lucru am făcut în timpul nostru. Nicio singură dată n-am discutat despre ce a spus fratele Branham, nicio singură dată n-am tălmăcit, ci, prin har, am purtat Cuvântul descoperit sfânt și scump pe întregul pământ și așa rămâne până când Domnul va reveni.

Dragii mei frați și surori, ne putem uita în urmă la mulți, mulți ani. Optzeci și cinci de ani au trecut din iunie 1933 când Însuși Domnul a dat ultima mare însărcinare, când fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană în râul Ohio. Noi știm că norul supranatural s-a coborât cu un vâjâit. Toți cei prezenți au văzut și au auzit. Apoi fratelui Branham i-au fost adresate cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venirea a lui Hristos, la fel mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, până la marginile pământului”. Știți voi ce înseamnă aceasta? Pavel aștepta revenirea Domnului, la fel Petru a contat pe aceasta. Pavel a scris: „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi*

toți, dar toți vom fi schimbați” (1Cor. 15:51). Două mii de ani au venit și au trecut. În fiecare predică de trezire revenirea Domnului a fost tema principală. Apoi în timpul nostru a avut loc însărcinarea directă: mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos să fie purtat pe întregul pământ. Iar acest lucru noi l-am făcut și l-am trăit personal și suntem foarte, foarte mulțumitori pentru aceasta.

Despre ce este vorba astăzi? Cu adevărat este vorba ca să rămânem echilibrați, să ne încredem în Dumnezeu și să știm că El va desăvârși lucrarea Lui de răscumpărare așa cum Și-a desăvârșit lucrarea Lui de creație. Aici am pe inimă câteva versete biblice.

Începem cu Cuvântul prețios din 1 Tim. 6:14: *„să păzești porunca („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.), fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos*”. Dați-vă seama, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, Pavel a scris ceea ce are o valabilitate absolută pentru noi în acest timp.

Dacă ne referim la fratele Branham atunci n-o facem ca ceilalți. Lutheranii se duc la Luther, ceilalți se duc la Zwingli, alții merg la Calvin, metodiștii se duc la John Wesley, bapțiștii merg la John Smith, martorii lui Iehova îl au pe Russell al lor, fiecare denominație își are pe fondatorul ei. Noi n-avem niciun fondator. Domnul și Răscumpărătorul nostru este Întemeietorul Bisericii, El a spus: *„Eu voi zidi Biserica Mea*”. De acea noi ne referim doar la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și Îi suntem mulțumitori Domnului că El l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să ne întoarcă la Dumnezeu, la Cuvântul Lui și toți să recunoaștem cât de important este să propovăduim întregul Cuvânt și să includem totul.

Permiteți-mi ca astăzi să încep cu Cuvântul din Efes. 5 de la vers. 21: *„Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos*”. Apoi sunt atinse lucrurile practice.

Eu nu judec, dar priviți astăzi în toate cercurile creștine. Toate femeile fac ce vor, toți bărbații fac ce le place. Cine se mai orientează astăzi după Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă apoi citești Biblia și accentuezi ceea ce este scris atunci ești numit „sectă”, sau „...”, sau „...”. Dar pentru noi, pentru toți frații și surorile este valabil Cuvântul lui Dumnezeu.

Vers. 22: „*Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului*”. Vă rog spuneți-mi unde mai poate fi citit acest Cuvânt astăzi? Vă rog spuneți-mi unde, în care biserică, în ce adunare mai poate fi citit acest Cuvânt? Putem citi mai departe.

Vers. 25: „*Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea*”. De ce trebuie să citesc acest Cuvânt în această seară? Motivul îl avem în Ef. 5:27. Mai înainte trebuie să primim toate aceste lucruri scrise, să le trăim în practică pentru ca să se poată împlini ceea ce este scris în vers. 27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”.

Aici avem rânduiala divină, ordinea divină care trebuie să fie reșezată în viața noastră. Nu putem face ce vrem noi. Fiindcă atunci ar trebui să rămânem afară. Dacă noi venim aici ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, atunci de aceea o facem. Pentru că așa este scris aici, să facem o baie în apa Cuvântului. Pe deasupra mai trebuie să citim vers. 25, 26, ca în felul acesta „*ca s-o sfințească*”. Fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul. Am face bine să citim aceste versete în duh de rugăciune și să-L rugăm pe Domnul Dumnezeu nostru ca să căpătăm trecere înaintea Lui. Și s-o spunem sincer, dacă noi citim Cuvântul lui Dumnezeu și-l credem din inimă atunci îl vom și urma din inimă, vom face ce este scris. Cerul nu este plin de religie. Voi știți ce vreau să spun: cerul nu este un loc pentru răzvrătire. Cerul va fi plin cu gloata răscumpărată prin Sânge. Nicio cale proprie, nicio voie proprie, Tu singur să hotărăști. Pe deasupra aparține ceea ce citim din vers. 25, 26 și 27. Îi mulțumim Domnului din toată inima pentru aceasta, că noi avem un acord interior; și toți copiii! Dacă aici este scris: „*Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri*” (Ef. 6:1), atunci voi copilașilor din case credincioase, vă rog să respectați Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Fără aceasta nu merge. Trebuie să căpătați trecere înaintea lui Dumnezeu. Nu doar tații și mamele, ci și copiii, toți trebuie să primească har înaintea lui Dumnezeu și să trăiască Cuvântul.

Vă rog subliniați versetul 27. Ascultarea în poporul lui Dumnezeu trebuie să fie din partea tuturor, bărbaților, femeilor, fiilor și fiicelor. Pentru că ascultarea trebuie să fie așezată din nou și în felul

acesta Biserica să fie slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, nimic acuzabil.

Noi am citit că Pavel i-a scris lui Timotei ca să-și îndeplinească însărcinarea în așa fel ca să fie fără prihană, fără vină. Cu adevărat aceasta este dorința noastră din acest timp. O mai citim o dată din 1 Tim. 6:14: „*să păzești porunca* („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.)”. Înainte să îndeplinești o însărcinare, trebuie mai întâi s-o primești. Dacă cineva lucrează pentru o întreprindere, mai întâi el primește o însărcinare, iar apoi el și-o îndeplinește întocmai. Aici în vers. 14 citim: „îndeplinește-ți însărcinarea pentru ca tu să rămâi fără pată, fără zbârcitură până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos”.

Permiteți-mi să spun aceasta. Dragii mei frați și surori, propovăduirea, Cuvântul lui Dumnezeu sfânt care a fost descoperit este fără prihană, fără vină, desăvârșit. Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit în vecii vecilor. Acest Cuvânt noi l-am propovăduit. Și cum am spus și înainte, nicio singură interpretare, nicio singură tălmăcire și nicio învățătură proprie. Ci Cuvântul sfânt, original. De aceea Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său pentru ca noi să fim aduși înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu veșnic valabil, pentru ca să poată avea loc restituirea și tot ce aparține de aceasta.

Dacă această ascultare de credință este reasezată în noi toți și noi cu adevărat avem un acord interior față de ceea ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu, atunci va fi sosit timpul când lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu va fi descoperită în Biserică. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru trimiterea prorocului Său. Cuvântul lui Dumnezeu infailibil, veșnic valabil este pus din nou pe sfeșnic.

De pildă, dacă mergem la începutul Noului Testament. Ce s-a întâmplat în Mat. 3? Aici ne este mărturisit ce s-a întâmplat atunci. Toți locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile s-au dus la Iordan ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și prin credință să accepte și să primească ceea ce avea Domnul de spus. Permiteți-mi s-o citesc din Mat. 3, unde scrie că Ioan Botezătorul a adus atunci mesajul divin și Dumnezeu S-a îngrijit ca poporul să se adune împreună, ca să-l asculte pe bărbatul lui Dumnezeu.

Din Mat. 3 am putea începe de la vers. 5: „*Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el, ca să asculte mesajul bărbatului trimis de Dumnezeu*”.

Ce a fost? Strânge-Mi pe poporul Meu! Acest bărbat trimis de Dumnezeu, care a premers prima venire a lui Hristos, a adus mesajul și toți din împrejurime care au căpătat har înaintea lui Dumnezeu s-au strâns la el pentru că Dumnezeu i-a atras. Nu a fost o adunare religioasă. Era un bărbat al lui Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu adresat poporului lui Dumnezeu despre care este scris în Lc. 1:16-17, că el a fost trimis de Domnul ca să-I gătească un popor bine pregătit. Strânge-Mi pe poporul Meu! Dragii mei frați și surori, dacă vorbim despre trimiterea lui Ilie: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”. Ce s-a întâmplat? Ilie a chemat poporul lui Dumnezeu pe Muntele Carmel. I-a strâns împreună, apoi a rezidit altarul Domnului. A luat cele douăsprezece pietre și a zidit cu pietrele acestea un altar. A pus jertfa pe altar, a turnat apă pe jertfă, apoi a venit răspunsul.

Nu ne ajută la nimic să spunem: noi credem că fratele Branham este împlinirea acestei făgăduințe. Numai dacă am găsit temelia suntem rezidiți pe temelia originală a celor doisprezece apostoli. Dacă nu este așa, atunci rămâne doar o teorie. Dar nu este voie să rămână teorie, ci trebuie să devină realitate divină, prin har. Aceasta este din nou diferența care ne deosebește și ne separă de toți ceilalți. Toți care vorbesc despre revenirea Domnului merg mai departe pe căile lor proprii. Dar dacă Dumnezeu spune: „Vă voi trimite pe prorocul Ilie”, atunci trebuie să citim ce a făcut Ilie. Apoi mergem la Iacov 5 unde citim că Ilie a fost un om ca și noi; el s-a rugat și Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Pentru că el a făcut/împlinit ceea ce îi poruncise Domnul, cu ceea ce l-a însărcinat. Apoi Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Același lucru dorim să-l trăim și noi în acest timp: noi să împlinim cu credincioșie ceea ce ne-a spus Domnul și cu ce ne-a însărcinat pentru ca noua viață divină să poată fi manifestată în noi.

O spunem de repetate ori: așa cum a ajutat la început Domnul, a binecuvântat și a confirmat Cuvântul Său, tot așa se va întâmpla acum, la sfârșit. Ce este important acum? Și acest lucru trebuie să-l amintim. Domnul Dumnezeu i-a dat o însărcinare directă fratelui Branham și l-a

trimis ca să aducă mesajul. Același Domn mi-a dat însărcinarea directă să merg din oraș în oraș, să port mai departe acest mesaj divin. În noua scrisoare circulară amintesc 30 de citate ale fratelui Branham în legătură cu trimiterea, când de fiecare dată a accentuat „că mesajul va fi purtat până la marginile pământului”. Cu adevărat sunt mulțumitor că Dumnezeu ne-a descoperit planul biblic al timpului de sfârșit. Dragii mei frați și surori, și eu sunt un om cum a fost Ilie și fratele Branham, suntem doar oameni. Noi Îi dăm cinstea doar lui Isus.

Dacă prin propovăduirea noastră noi nu reușim să-i aducem pe oameni în legătură cu Dumnezeu, ce este atunci? Bineînțeles am putea merge la 2 Pet. 3:9 unde primim un îndemn ca să avem răbdare și să așteptăm până când Domnul va reveni – acest lucru l-am făcut. O mai spunem odată. Optzeci și cinci de ani au venit și au trecut de când Domnul a dat însărcinarea ca să fie adus mesajul final înaintea revenirii lui Isus Hristos. Nu vedem doar 11 iunie 1933, ci vedem și 7 mai 1946 – când fratele Branham a primit o nouă însărcinare. Apoi mergem mai departe până la 28 februarie 1963 și vedem ceea ce a făcut Dumnezeu, prin har. Când norul supranatural s-a coborât și vocea a răsunat: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville căci a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti” a fost pentru fratele Branham cea mai înaltă și importantă trăire pentru că era în legătură cu deschiderea celor șapte peceti. Acolo cele șapte detunături ca de tunet au cutremurat întreaga împrejurime și cutremurul a fost atât de puternic încât bolovani de pe munte s-au rostogolit la vale. Ochii mei au văzut bolovani rostogoliți din cauza aceluia cutremur puternic. Scumpii mei frați și surori, acestea sunt date care aparțin de istoria mântuirii. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru că El S-a îngrijit și de aceasta, că nu s-a întâmplat undeva în ascuns în Arizona și n-a rămas ascuns. Ci toată lumea cunoaște ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru.

Dați-vă odată seama, este același nor supranatural care a fost cu Moise și a însoțit poporul Israel, zi și nopți, ziua un stâlp de nor, noaptea un stâlp de foc. Domnul S-a coborât în felul acesta, a dat o călăuzire directă și apoi S-a îngrijit ca totul să fie propovăduit biblic și încadrat biblic. Dar ce s-a întâmplat cu toți frații care au interpretările și învățăturile lor tunetiste? La judecata de apoi vor fi răspunzători. Niciun om n-are dreptul să adauge și nici să scoată nici cel mai mic

lucru. Orice interpretare, fiecare tălmăcire este o adăugire la ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Dacă mergem la ceea ce a accentuat fratele Branham de peste optzeci de ori, Apoc. 22, și anume că noi n-avem voie să introducem absolut nimic Cuvântului scris. Mergeți înapoi la început, în Grădina Eden, și comparați ceea ce a fost spus în Gen. 2 cu ceea ce a fost spus în Gen. 3:1.

Dragii mei frați și surori, vă rog frumos să înțelegeți cât de important este să spui doar ceea ce a spus Dumnezeu, să citești doar ceea ce este scris. Voi toți știți că în Gen. 3:1 Dușmanul a adăugat/introdus doar un singur cuvânt „nu”. În Gen. 2 este scris că „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: *«Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci»*”. Iar în Gen. 3:1 este scris că Șarpele a zis femeii: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu măncați din toți pomii din grădină?»*”. Dușmanul a introdus doar un singur cuvânt, i-a atras atenția spre el și apoi a amăgit-o pe Eva.

Vă rog frumos nu-i dați niciun spațiu Vrajmașului, nu primiți nimic dacă nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem foarte, foarte mulțumitori că Domnul ne-a dăruit respectul față de sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu, prin har.

Eu mi-am notat toate locurile din Vechiul Testament. În Vechiul Testament, într-un singur verset pot fi scrise două lucruri care au ca împlinire perioade de timp la o depărtare de 2000 de ani. Noi o vedem chiar în Mal. 3:1. Prima parte a acestui verset s-a împlinit atunci – acest lucru l-a confirmat Domnul: „*el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe Solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. A doua parte a vers. 1: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți*” n-a fost amintit în cele patru Evanghelii pentru că acest lucru nu urma să se îplinească atunci. Dar se va împlini atunci când Templul va fi rezidit și cei doi proroci își vor împlini slujba lor. Ultima dată noi am cercetat acest lucru cu privire la Ilie.

Cu adevărat mă mișcă acest lucru, că atunci cărturarii au vrut să vadă împlinindu-se făgăduința care este hotărâtă pentru ziua Domnului. Dar nu pentru ziua harului și a mântuirii. Ei n-au recunoscut ziua

cercetării lui Dumnezeu prin har și în Luca 19 a trebuit să exprime judecata, pentru că ei erau în așteptarea împlinirii unei făgăduințe care nu era hotărâtă pentru acel timp. Și astfel ei au trecut pe lângă făgăduința care era hotărâtă pentru acel timp și nu s-au botezat cu botezul lui Ioan, după cum este scris în Lc. 7:30. Astăzi cărturarii fac același lucru. Indiferent pe cine ați întreba despre Ilie, pentru ei totul este deja împlinit.

Ce har ne-a dăruit Dumnezeu să recunoaștem ce și unde aparține. Prin harul lui Dumnezeu vedem cum în Lc. 4 Domnul nostru a citit doar prima parte din Is. 61; El n-a citit partea a doua a versetului unde este scris despre judecată și ziua de răzbunare, ci doar prima parte. De ce? Fiindcă a trebuit să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit”, anul de îndurare al Domnului. Domnul a accentuat ceea ce s-a împlinit atunci. Astăzi noi accentuăm ceea ce se împlinește acum în acest timp conform Cuvântului lui Dumnezeu, și mereu Îi putem mulțumi Domnului pentru că l-a trimis pe robul și prorocul Său.

Dacă n-ar fi avut loc o trimitere a fratelui Branham atunci noi toți am fi mers mai departe pe căile noastre. Tu și eu, noi toți am fi mers mai departe pe căile noastre. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să respectăm făgăduința, să ne fie descoperită din partea lui Dumnezeu și astfel se împlinește în viața noastră că noi suntem copiii ai făgăduinței și putem crede Cuvântul făgăduit.

Încă o dată amintim acest lucru. „Să-ți împlinești însărcinarea în așa fel ca la arătarea lui Isus Hristos să fii găsit fără prihană și fără vină”. Ce să spun eu? Ce să spunem noi ca frați slujitori din acest timp? Noi dăm mai departe doar ceea ce este scris în Cuvântul infailibil. Pe cât de sigur a primit fratele Branham darul infailibil de la Dumnezeu, a văzut viziuni și de peste o mie cinci sute de ori el a putut spune: „Așa vorbește Domnul” pe atât de sigur Dumnezeu l-a putut folosi ca să ne aducă înapoi la început, la credința străveche originală.

În Mal. 4:6 este scris: „El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor”. De ce doar prima parte a fost amintită în Evanghelii? Pentru că atunci s-a împlinit doar prima parte. De ce amintim noi astăzi partea a doua: „inima copiilor să fie întoarsă

spre părinți”? O puteți citi din Mal. 4:6. Aceasta este o făgăduință dublă. Atunci s-a întâmplat că inimile părinților vechi testamentari au fost întoarse la credința copiilor nou testamentari. Acum, prin har, se împlinește că „inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la părinții de la început, apostolii” – astăzi această scriptură se împlinește în fața ochilor noștri, astăzi a devenit o realitate divină în mijlocul nostru și pe întregul pământ. Suntem cu adevărat mulțumitori că Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel că însărcinarea Lui poate fi îndeplinită.

Încă o dată înapoi la prorocul Ilie. Ce este scris în 1 Împ. 18 ca o confirmare? „Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta ca Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu..., și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta”(vers. 37-36). Ilie a avut o însărcinare pe care a îndeplinit-o. El a putut spune: „toate aceste lucruri le-am făcut conform Cuvântului lui Dumnezeu, mi-am îndeplinit însărcinarea”. Apoi este scris că Dumnezeu le-a întors inimile la El. Nu capetele, ci inimile lor. Același lucru se întâmplă acum pe întregul pământ, ca inimile noastre să fie întoarse la Dumnezeu, să respectăm Cuvântul în toate, la fel și tot ceea ce este scris în Ef. 5. Noi să n-avem o împotrivire interioară, ci să putem spune: iubite Domn, împlinește-Ți Cuvântul Tău în viața mea și dă-mi putere să-Ți fiu ascultător. Pentru că credința și ascultarea aparțin împreună.

Acum cuprindem tot ceea ce ne-a devenit mare. La prima venire a lui Hristos, Dumnezeu a dat o trimitere și o însărcinare făgăduită în Vechiul Testament care și-a găsit împlinirea în Noul Testament, fiind efectuată și confirmată în Evanghelii. Apoi pentru acest timp, în Vechiul Testament avem făgăduința, iar în Noul este confirmată încă o dată, de pildă Mat. 17:11. Acum, înaintea revenirii Domnului, putem trăi împlinirea ei în viața noastră personală și în Biserică, prin har.

Dragii mei frați și surori, suntem noi conștienți de ceea ce a făcut Dumnezeu în viața noastră? Ne-a devenit nouă clar ceea ce a putut face Dumnezeu în viețile noastre prin propovăduirea Cuvântului? Noi punem răscumpărarea isprăvită în centru și propovăduim că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Așa că, sincer și cinstit, le putem spune oamenilor: nimeni nu poate trăi veșnic numai dacă el a primit și are viața veșnică. Iar viața

veșnică o primim prin nașterea din nou. Fără ca sămânța Cuvântului să fie pusă în inimile noastre nu este posibilă nicio naștere din nou. Pentru că este scris: „*născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”(1 Pet. 1:23). De ce am spus-o atât de des aici? Maria a primit făgăduința, iar făgăduința era deja scrisă în Cuvânt. Ea a crezut, apoi Duhul lui Dumnezeu a venit asupra ei și Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost născut.

Nu este suficient să primești iertarea. Trebuie să fim născuți din nou, înnoiți. Viața nouă divină trebuie să fie descoperită în noi. Dacă este cineva în Hristos este o faptură nouă. Natura veche a trecut, iată totul este nou. Apoi luăm și ceea ce a scris Pavel efesenilor în cap. 4, ca să dezbrăcăm omul vechi. Dragii mei frați și surori, Dumnezeu să dăruiască har ca toți care cumva mai sunt legați să fie eliberați. Scuzați-mă dacă o spun așa, dar mai există oameni care sunt legați de fumat, de beție. Este ceva de neconceput. Dezlegați-vă de orice vă leagă Satan. Pe cine Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela este liber. Aruncați gunoaiile la gunoi și spuneți: „Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru eliberare”. Astăzi Dumnezeu este Același. Voi nu puteți lua omul vechi în răpire, nu! Totul nou, totul nou. Așa vestim noi răscumpărarea, prin Sângele Mielului iertarea vinei și păcatelor noastre. Noi propovăduim cât de important este să primești Cuvântul ca o sămânță divină. Pentru fiecare naștere este necesară o sămânță. Fără ca mai înainte să fie însămânțată o sămânță nu poate avea loc nicio naștere. Dragii mei frați și surori, acest lucru trebuie să fie exprimat. Noi nu vorbim doar despre un mesaj, nu vorbim doar de o restituire a tuturor lucrurilor, cum a fost la început. Noi trebuie să propovăduim: Pocăiți-vă! Întoarceți-vă la Dumnezeu, dedicați-vă viața Domnului! Debarasați-vă de toate legăturile voastre și primiți eliberarea divină. Vă mai amintesc o dată cum este scris în Ef. 5, sfințiți în baia de apă a Cuvântului.

Propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu este atât de importantă! Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic, iar Pavel spune că noi propovăduim acest Cuvânt. Și suntem mulțumitori.

Dragii mei frați, au trecut 85 de ani de când Domnul a exprimat însărcinarea. De când fratele Branham a fost luat Acasă, mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Noi știm că este ultimul mesaj, decisiv, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu, care sunt născuți din nou la o nădejde vie, vor crede și vor primi făgăduințele lui Dumnezeu, și vor primi Cuvântul descoperit, prin har. Dumnezeului nostru Îi aducem slava, lauda, Îi mulțumim că noi trăim acum și că acum am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu. De peste cincizeci de ani noi purtăm mesajul minunat până la marginile pământului. Întreaga lume este conectată. Fratele nostru Mbie a sunat și a spus: „frate Frank, aici se adună oameni din întreaga împrejurime de pe o rază de 200 km. Astăzi așteptăm să fim aici șase, șapte mii strănși împreună ca să urmărim adunarea de sâmbătă și duminică”. Dragii mei frați și surori, dacă aflăm ceea ce face Dumnezeu...Întrebați-l pe fratele Michael, întrebați-i pe frații noștri. Peste tot Dumnezeu face lucruri mari.

V-am spus, acum scurt timp un parlamentar din Lahore, Pakistan a venit în Berlin. Apoi ce a făcut el? A venit scurt pe la noi și a spus: „Cel puțin vreau să te salut”. Un bărbat din conducerea Guvernului din Pakistan a fost aici în Krefeld în birou și a spus: „Așa ceva nu ne-am putut închipui și nici nu ne-am putut gândi vreodată ceea ce se petrece în țara noastră. Prin programele de televiziune mii și mii sunt ajunși, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu pe întregul pământ, îl cred și îl primesc.

Toți frații, indiferent de țară, dacă ei primesc har înaintea lui Dumnezeu, vor crede fiecare Cuvânt așa cum este scris și-l vor da mai departe. Și nu vor propovădui nicio singură învățătură specială. Ci fiecare frate își va găsi locul lui. Și toate adunările locale vor avea suveranitatea lor și nimeni nu se va amesteca în problemele altei biserici locale. Îi va lăsa pe toți în pace, va vesti doar Cuvântul lui Dumnezeu și va lăsa tot restul în seama Domnului. Și această întrebare mi-a fost pusă: dacă pot fi mai multe adunări într-o singură localitate? Nu și iarăși nu! Așa este scris în Corinteni, Efeseni, Galateni, peste tot în creștinismul de la început a existat doar o singură biserică locală. Dumnezeu S-a îngrijit ca rânduiala divină, cu bătrâni și tot ce aparține de aceasta să fie și în adunările locale.

Să ne fie pe inimă ca toți frații de pe întregul pământ să dea mai departe aceeași hrană spirituală, și astfel poporul lui Dumnezeu să fie menținut în Cuvântul Adevărului, și în timpul nostru Domnul să-Și poată aduce lucrarea la încheiere, și o va aduce. Este o însărcinare divină care este îndeplinită acum. Și toți care sunt din Dumnezeu ascultă, cred și li se descoperă prin Duhul lui Dumnezeu. Revenirea Domnului nostru este aproape. Cu adevărat putem striga: Maranata! Vino, Doamne Isuse! Noi așteptăm ca revenirea Lui să aibă loc în timpul nostru. Eu cred că toți aceia care acum cred din inimă vor avea parte de răpire. Domnul Se va îngriji pentru aceasta ca noi toți să fim prezenți când El va reveni ca să-i ia Acasă pe ai Lui. Lui Îi aducem slava în vecii vecilor. Amin. Haideți să ne ridicăm.

În timp ce ne ținem capetele plecate în rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă sunt aici persoane pentru care ne putem ruga, crede. Cu adevărat astăzi să se fi meritat să auzim Cuvântul. Dacă ne privește pe noi personal, dacă este învățătură, dacă este pocăința, înnoirea, dacă este nașterea din nou, indiferent de ceea ce noi avem nevoie, Domnul vrea să ne dăruiască tot. Pentru că așa este scris: „Cum să nu ne dea El totul?”. Dacă avem cereri de rugăciune pe care le putem aduce înaintea Domnului, atunci vă rog ridicați mâinile. Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, a sosit ceasul, a sosit timpul. Împreună ne plecăm înaintea Ta și mărturisim tot ce nu poate sta în picioare înaintea Ta. Ne rugăm împreună ca Tu să ne dăruiești răscumpărare deplină, eliberare deplină, vindecare deplină. Confirmă Cuvântul Tău în mijlocul nostru. O, Doamne, Îți mulțumim că este scris: „Cuvântul care iese din gura Mea nu se va întoarce gol la Mine, ci îi va lua și îi va aduce pe toți aceia care l-au auzit, și prin credință l-au acceptat și primit”.

Iubite Domn, împreună laudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Împreună Îți mulțumim că am primit har, am primit trecere înaintea Ta, că am recunoscut timpul, ceasul, mesajul și mesagerul. Iubite Domn, fie ca toți de pe întregul pământ să accepte și să primească faptul că în acest timp este îndeplinită ultima însărcinare și toate marginile pământului aud și cred ultimul mesaj divin dinaintea revenirii lui Isus Hristos. Iubite Domn, Îți mulțumesc că am venit de aproape și de departe, ne-am strâns împreună din

întreaga Europă și de peste Ocean. Iubite Domn, acum Te rugăm binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile, în toate țările pământului. Doamne, cheamă Tu afară pe ultimii. Iubite Domn, Te rog binecuvântează-i din bogăția harului Tău și pe toți care astăzi n-au putut veni. Ție Îți încredințăm viețile noastre și Te rugăm confirmă Cuvântul Tău în viețile noastre. Noi credem din toată inima noastră. Îți mulțumim încă o dată că ne-ai dăruit har ca să recunoaștem făgăduința pentru această perioadă de timp și să avem parte de ceea ce faci Tu în prezent pe pământ. Binecuvântează în mod deosebit pe toți frații din toate limbile, binecuvântează-i pe toți traducătorii noștri, binecuvântează-l pe fratele Michael, pe fratele Emanuel și pe toți frații. Iubite Domn, Tu ești credincios. Îți mulțumesc că Tu Îți desăvârșești lucrarea și vei reveni. Noi vom vedea ceea ce am crezut. Ție, Singurului Dumnezeu Îți aducem slava și mulțumirea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.